

Erasmus Olaszországban

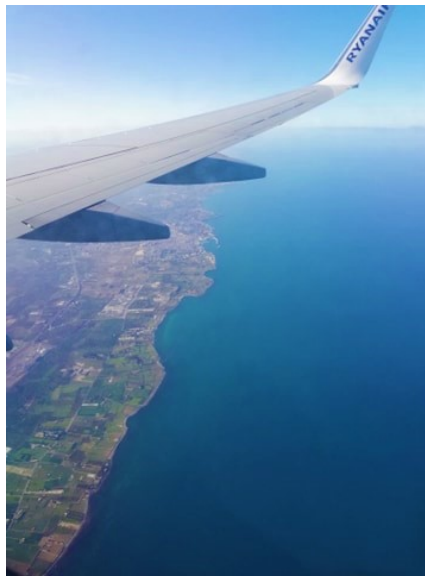
Bari

Kiss Tamás

Kiss Tamás vagyok a Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézet harsona tanár szakos hallgatója. Írásomban először szeretném általánosságban csoportosítani és leírni a legfontosabbakat, azok számára, akiknek a választása Barira esett az Erasmus programban. Ez után egy külön fejezetet szánok arra, hogy hogyan éltem meg a koronavírus időszakot a legsúlyosabban érintett helyen, a világon.

Kiutazás:

Bariba közvetlen repülőjáráttal utazhatunk a Wizzair és a Ryanair légitársaságokkal. Érdeemes időben lefoglalni a repülő jegyeket, mivel ezeknek az ára gyorsan változik. Én a Ryanair-t választottam, talán valamivel olcsóbb, mint az említett másik légitársaság. Számomra a kiutazás sem volt zökkenőmentes, mivel a harsonámmal utaztam, hiszen szükségem volt rá a szakmai gyakorlat során. Sajnos a hangszer mérete meghaladja a légitársaság által megadott paramétereket, így egy extra ülőhelyet kellett vennem magam mellett, hogy biztonságban eljussunk mindketten Bariba. A repülőút nagyjából másfél óra.

1. Saját forrás Az olasz tengerpart madártávlatból

Közlekedés:

Miután megérkeztünk a reptérre, két lehetőséget választhatunk a központba jutáshoz. Vagy busszal a 6-os és 16-os járatokkal, vagy Metróval. A jegyek ára 5 Euro, és nagyjából fél óra alatt oda is érünk ezekkel. A városon belül van tömegközlekedés, bár ezeknek a menetrendje elég kiszámíthatatlan. Sokszor nekünk kell leintenünk a buszt a megállóban, ha szándékozunk felszállni rá. Sok helyen ajánlják, hogy vegyünk, vagy béreljünk kerékpárt a városban való közlekedéshez. Személy szerint ezt senkinek nem ajánlom, főleg nem azoknak, akik egyáltalán nincsenek hozzászokva az Olaszok vezetési temperamentumához. Még gyalogként is kifejezetten veszélyes volt a városon belül közlekedni és jó időbe telt, mire megszoktam a közlekedés ritmusát. A bátrabbak természetesen bérelhetnek elektromos rollert, vagy robogót,

de gyalogosan is minden könnyedén megközelíthető. Én végig gyalogosan közlekedtem és sokszor gyorsabban odaértem, mintha autóval vagy busszal mentem volna. A közlekedés kiváló színtere az Olaszok kézjeleinek megtanulására.

Időjárás:

Én februártól április végéig tartózkodtam Bariban. Azt kell mondjam, hogy nagyon változatos és sokszor becsapós volt az időjárás. A tenger melletti klíma a jellemző. Sokat fúj a szél, és gyorsan változik az időjárás. Volt olyan nap március végén, hogy reggel esett a hó, délután pedig 16 fok volt és napsütés. De jellemzően 13-16 fok körül volt a hőmérséklet végig a kint tartózkodásom alatt.

2. Saját forrás Giardini Baden Powell

3. Saját forrás Az én szállásom a költözés előtt

Szállás:

A szállást már érdemes a kiutazás előtt 1-2 hónappal elkezdni keresni. Bariban az egyetemnek nincs kollégiuma, így apartmanokat ajánlanak erre a célra. Az olaszokra nem jellemző a szorgos ügyintézés, volt olyan, hogy egy messenger válasza 2 hetet kellett várjak, és akkor sem kaptam érdemleges választ. A szállások kereséséhez az ottani ESN szervezet egy honlapot hozott létre, amin keresztül foglalhatunk magunknak szállást. Az én esetemben ez nem volt túl egyszerű. A legtöbb apartman tulajdonos egész szemeszterre (6 hónap) adja csak ki a szobáját. Én három hónapra mentem, így eléggé limitált lehetőségeim voltak. A hab a tortán csak az volt, amikor közölték velem, hogy amit sikeresen lefoglaltak nekem szállást, ott még

laknak. Így a saját kezembe vettem a dolgot és a fogadó intézet tanárai segítségével egy remek szállást találtunk végül. Az apartmanok és szobák ára 250-350 Euro között mozognak. Ez attól is függ, hogy hány szobás a lakás, és hányan osztotok meg rajta. A rezszi nagyjából 60-70 Euro egy hónapban.

Egyetemi élet:

Ha bulizásról van szó, akkor az Olaszokat nem kell kétszer kérni. Az ESN kiváló programokat szervez a hallgatóknak, mint a „language tandem”, a BBQ partik, a városnézések és az esti programok. Ezekhez szükségünk van egy Erasmus kártyára, amit 10 Euróért vásárolhatunk. Ezzel tudunk részt venni a legtöbb eseményen. Ahol én teljesítettem a szakmai gyakorlatom, ott a hallgatók egyből gondoskodtak arról, hogy ne unatkozzak. És ez így is volt egészen addig, amíg meg nem történ a baj. De erről egy külön fejezetben fogok részletesebben írni.

Üzletek és árak:

Vigyünk magunkkal mindig eurót, mert Bariában nem túl egyszerű pénzt váltani. Én a reptéren kívül egyetlen egy helyet találtam a belvárosban. Bankokban nincs pénzváltás. Kártyával szinte bárhol tudtam fizetni, még azokon a helyeken is, ahol a legkevésbé számítottam rá. Az éttermek általában 13-tól 15-ig és 20-tól jó sokáig vannak nyitva. Általában minden üzlet bezár sziesztára, és 16-16. 30 körül nyit újra.

Nagyon sok pizzéria, pékség, és gyorsétterem áll rendelkezésünkre, ahol 3-5 Euróból meg tudunk ebédelni. Összefoglalva azt kell mondjam, hogy Bariában nem drága az élet, bár ez nézőpont kérdése. Ahogy én számoltam, a szállás, az utazás, a különböző események, bulik és az étkezés nagyjából 600-650 Euróra jött ki havonta.

Hogyan éltem meg a koronavírus időszakot a legsúlyosabban érintett helyen a világon?

Az első másfél hónap úgy telt, ahogyan azt mindenki, köztük én is elterveztem. Minden nap bejártam a konzervatóriumba, szinte reggeltől estig ott voltunk, gyakorolt mindenki a saját hangszerén. Délután órák voltak, nagyrészt szimfonikus zenekari próbák, vagy kisebb együttesekkel, kamaracsoportokkal próbáltunk. E mellett természetesen harsona tanársegédként segítettem a helyi professzor munkáját. Az utcák zsúfolásig voltak esténként és napközben is, hiszen nagyon kellemes idő volt már februárban is. A terek nyüzsögtek és hatalmas volt a pezsgés a tengerparti sétányokon. Hétfőként ellátogattunk a szomszédos településekre is, hogy megismerhessem az ottani zeneiskolákat és zenekarokat.

Mivel Olaszország déli részén található Bari, így mi folyamatosan értesültünk azokról a hírekről, amik villámcsapásként érték Észak-Olaszországot. Egyik napról a másikra csak azt vettük észre, hogy azok a tanárok, akik északról jártak be tanítani, már nem jöttek. Lezárták Észak-Olaszországot. Ekkor jött az első pánik hullám. Az emberek nagy része délre menekült, vagy próbált gyorsan hazajutni mielőtt még késő lenne.

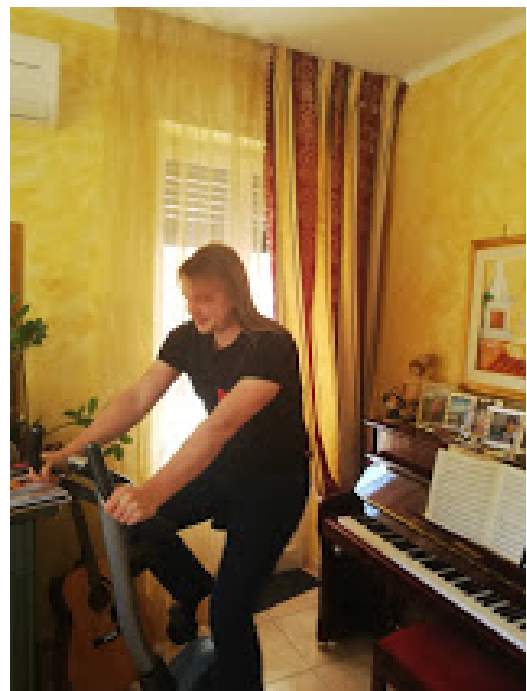
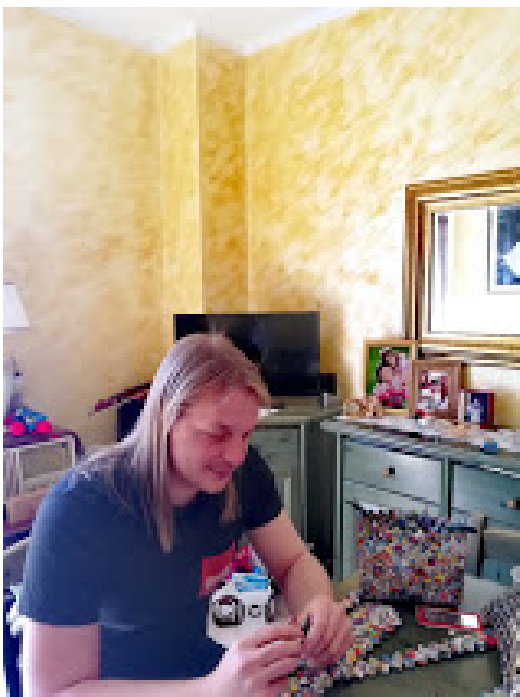
Ekkor délen még vígan egy hétig jártunk iskolába és tanítani. Valamikor március elején egy hétfői napon jött a miniszterelnöktől az utasítás, hogy szerdától bezárnak az iskolák az egész országban. Az időseknek kijárási tilalmat rendeltek el. A boltok bezártak. Csak bankba, élelmiszerboltba és gyógyszertárba lehetett menni. Bariban közel laktam a börtönhöz, ahol lázadások törtek ki, de ez egész Olaszországban jellemző volt. Mindenhol helikopterek köröztek, a rabok kiszöktek, és e miatt sok utcát le is zártak.

4. Saját forrás Kihalt utca a kijárási tilalom bevezetése után

Akkor voltam talán a legjobban kétségbe esve, amikor bevezették, hogy csak a városvezetés által kiállított engedéllyel lehet az utcára menni és akkor is csak a legközelebbi megadott üzletbe. Ennek hiányában nagyobb pénzbírsággal, vagy akár börtönbüntetéssel is szembe kellett nézni. A parkok felett rendőrségi drónok figyelték, hogy hol csoportosulnak az emberek.

Ekkor szerencsére a professzor, akihez kimentem tanulni felajánlotta, hogy költözzek abba az épületbe, ahol ők laknak. Ez volt az a pont, ahol kissé megnyugodtam. Ekkor kialakult a karantén napirend. Szerencsére a helyi egyetem egész gyorsan megoldotta a távoktatást, így problémamentesen folytathattam a tanulmányaimat és közben a tanárommal is tudtam gyakorolni, hiszen szomszédok lettünk.

Az utcák üresek és kihaltak voltak, de a lakásokban nyüzsgött az élet. A hírekben látott erkélykoncerteknek én is a részese lehettem, ami fergeteges érzés volt.

Sajnos ez a kezdeti vidámság hamar alábbhagyott. Északon egyre többen haltak meg és mindenki egyre jobban rettegett attól, hogy mi lesz, ha ez a vírus délre is elér. A repülőtársaság törölte az összes járatot, így én sem tudtam hogyan fogok hazajutni.

A Római-Magyar Nagykövetséggel felvettem a kapcsolatot, de a legtöbb busz az északi régióból indult, így azokat nem tudtam volna elérni. Egy megoldás maradt. Várom kellett, amíg beérkezik Rómába egy bérelhető autó és azzal majd hazajuthatok. Ez így is lett.

A pályázati időszak vége előtt egy héttel jött a telefon, hogy vegyek repjegyet Rómába (naponta egy helyi járat közlekedett) és a repülőtéren lesz egy autó, amivel hazamehetek. Nagyon félttem az úttól, mivel két éves jogosítvánnyal rendelkezem és összesen nem vezettem még annyit, mint maga az út hazáig. Nem volt más választásom, így összepakoltam és elindultam. 1300 Km és 15 óra elteltével hazaértem, amit két hetes hatósági karantén követett.

Így telt az Erasmus programom. A körülményekhez képest úgy gondolom, hogy nagyon sokat fejlődtem szakmailag és ezt az olaszok fantasztikus zenei szakértelmének, kedvességének és vendégszeretetének köszönhetem. Valamint a nagyon kedves és segítőkész Erasmus koordinátoroknak, mind a Miskolci Egyetem, mint a Conservatorio di Bari részéről, akik nagyon gyorsan és hatékonyan tudtak segítséget nyújtani mindenben. És a Római-Magyar Konzulátust sem hagyhatom ki, aminek konzuljai szinte éjjel-nappal a segítségünkre voltak, tájékoztattak mindenről és folyamatosan ellenőriztek minket, hogy épségben hazajuthassunk.

Az Erasmus program egy fantasztikus lehetőség több szempontból is. Én zenész szemszögből tudom a legjobban megközelíteni ennek az előnyeit. Mindenhol a világban máshogy tanulnak, és máshogy tanítanak. Ez a zenében sincs másképp. A kint töltött idő alatt nagyon sok új metódust és tanítási módszert ismerhettem meg, nem beszélve a szimfonikus

zenekar végtelenül precíz ám jó hangulatú próbáiról és a mesterkurzusokról. De a legtöbb szakmában vagy tanulmányi ágban ugyan úgy fontos megismerni más nemzetek kultúráját, kiváló lehetőség a kapcsolatépítésre, hiszen ez határozza meg a jövőnket. Én is úgy váltam el a harsona tanáromtól, hogy bármikor szívesen várnak vissza, akár dolgozni, vagy fellépni megyek, de egy közös nyaralás is bármikor szóba jöhet.